Træk af Dansk Pointer Klubs historie
1978 – 1987
Udvalgte placeringer i perioden

År	UKK	Derby	DM
1978	Sejb.King/Peter Gude 6 deltagere	Sønderm.Troja/P.Fugl.Hans. Pointere: 1.,2.,3.,4.v.	Alsbj.Sep/Søren Alsbjerg Pointere: 1.,2.,3.v.
1979	Jersd.Thae/P.Mølvad Jø. 3 deltagere	Heeg.Randi/Jørg. Heegaard Pointere: 3., 4.v.	Dichs Scott/A.Mogensen Pointere: 3., 4., 5.v.
1980	Rimf.Emir/Finn Lindegård 2 deltagere	Vigi/John Mikkelsen Pointere: 3.v	Alsbj.Sep/Søren Alsbjerg Pointere: 1., 3.v.
1981	Fugl.Kitsi/K.Fuglede Jø. 4 deltagere	Rip/Bjarne Jensen Pointere: 3.v	Rimf.Emir/Finn Lindegård Pointere: 1., 4., 5.v.
1982	Av.AB Anja/J.Høje Kr. 3 deltagere	Rimf.Frederik./Tom B.Hans. Pointere: 1., 4.v.	Pileh.Tex/Per Olsson Pointere: 4.v
1983	Nelly/Jens Have 5 deltagere	Melsg.Naja/M.Clausen Pointere: 2.v	Fugl.Knop/Fl.Fuglede Jø. Pointere: 1., 3., 4.v.
1984	Reint.Natasia/Th.Reintoft 6 deltagere	Sønderm.Ulla/A.Knudsen Pointere: 1., 2.v	Pileh.Trile/I.Nelsson Pointere: 2., 5.v
1985	Sønderj.Carlos/G.Wolff 4 deltagere	Pilehave Paw/H.Skov Pointere: 4., 5.v.	Per/Tom B.Hansen Pointere: 1., 3., 4.v
1986	Fugl.Mops/Fl.Fuglede Jø. 5 deltagere	Fugl.Mops/Fl.Fuglede Jørg. Pointere: 1., 2., 3., 6.v.	Dorthe/Vagner Dahl Pointere. 2., 5.v
1987	Rein.H.Kazan/M.Nielsen 3 deltagere	Stena B.Julius/A.Olesen Pointere: 4.v.	Topsy/Orla Esmann Pointere: 1., 2., 4., 6.v

I ”den store bog” kan man læse, at efter syv fede år følger syv magre, og denne profeti kommer i nogen grad til at gælde for pointeren i denne periode.
Vor klub har 60 års jubilæum i 1978, og her holder man en udstilling i forbindelse med hovedprøven ved Otterup, hvor hele 64 hunde er tilmeldt.

Fra udstillingen i Otterup. En meget smuk opdrætterklasse fra Gerh. Wolf, Kennel Sønderjyden.

Bent Hansen skriver i sit tilbageblik, at dygtige avlere har avlet mere robuste hunde, og at fremgang står og falder med kyndige avlere. Der er ikke fornyelse at hente i avlen sydpå. Man arbejder på at få oprettet en sædbank.

I avlsoversigten opfordres medlemmerne til at lægge flere hvalpe til, da der er god afsætning Han ser lyst på fremtiden, hvor en stor gruppe unge og dygtige hundeførere er på vej. Der er 438 medlemmer i klubben.

Klubben får foræret en række fine sølvgaver.

I festmiddagen på Otterup Hotel deltager 160 og med Knud Fuglede Jørgensen som toastmaster bliver det en fornøjelig aftenfest, hvor der bliver uddelt diverse hæderstegn i guld og sølv.

Aage Steenbjerge skriver med vanlig oplagthed et resumé i årbogen fra 1949 – 1967.
På generalforsamlingen takker han af for bestyrelsesarbejde med mere. Klubben skænker ham hosstående portræt, som er malet af Politikens legendariske Hans Bendix,. Steenbjerge var vist blevet lokket i et baghold af Brokholm. Han bliver 70 år i jubilæumsåret

Aage himself i Hans Bendix streg.

Jeg har før rost Steenbjege meget som årbogsredaktør, men han har ud over det været en sand blæksprutte i vor klub og den øvrige hundeverden. Et organisationstalent uden lige og dertil rap i replikken.

På senere generalforsamling i perioden er der for alvor nogen, der er ude med riven efter ham. Om det var gammelt nag eller nid ved jeg ikke. Uværdigt var det i hvert fald. Steenbjerge fik bestemt ikke den sortie i vor klub, som han fortjente.

En meget smuk opdrætterklasse fra Gordon Andersen, Egeby. Klassen opnår højeste merkendelse på F.J.Ds udst. Odense. Alle 7 hunde opnår 1. pr.

Vi har kønne hunde, men det kniber os i marken, hvor vi var meget dominerende i forrige periode.Det er, som om skarpheden på fugl er gået fløjten.
Avlen er fortsat noget spredt. Hvalpetillægget bliver stadig mindre med stor spredning i valg af hanhunde. Det er, som om avlsprofeterne, Bent Hansen, Poul Winther Johansen og Erik Skeel taler for døve øren.
Skeel skriver bl.a., at vi bør stræbe efter at få 6-7 stabile stammer. Vi savner noget killer-blod, der borger for skarphed m.m..I 1979 skriver Bent Hansen, at han vil trække sig som

formand på generalforsamlingen i 1979, hvor hans valgperiode udløber. Nogen misstemning i klubben har gjort ondt. Hensynet til pointeren og sagen har været drivkraften frem for personer. ”*Men i tidens løb erfarer man jo, at der er koldt på tinderne, og andre er langt bedre vidende end en selv.”*

Til at varetage pointerens interesser her i landet oprettedes i 1918 DANSK POINTERKLUB hvis formål er at fremme avlen, udbrede kendskabet til og vække interessen for pointeren i Danmark.
Pointeren er en stående engelsk hønsehund, som med dens harmoniske bygning forener ædelhed og elegance med styrke og udholdenhed. Den har en god næse og medfødte anlæg for fart, stand og sekundering.
En let dressurbar hund, som det er en fornøjelse at anvende både som jagt- og sportshund.

Erik Skeel

Bent Hansen var en dynamisk formand. Han fik sat medlemsøder i gang, pointerdage indført, Pointernyt sat på skinner, forbindelse med klubber sydpå sat i værk. Så klart, at vi havde behov for inspiration udefra, da det nordiske samarbejde gik i stå som følge af rabies. Var en velskrivende redaktør af Årbogen i flere år. Pegede på, at ved at anvende EDB i avl kunne man få værdifulde oplysninger. Medlemstallet var 471.
– Jo, han satte sig spor i vor klub.

Ny formand bliver Erik Skeel, som også i fyldige tilbageblik i årbogen gør udmærket opmærksom på klubbens temperatur og bestyrelsens arbejdsområder. Det nyvalgte bestyrelsesmedlem, Hans Nielsen, får pr som arbejdsområde.

Hans får udarbejdet en udmærket folder til nye medlemmer, der slipper billigt i kontingent det første år og får udleveret sidste års årbog. Gode initiativer.
Samme årbog er smertensbarnet, da det kniber gevaldigt at holde økonomien sammen.
Annoncemængden er skrumpet ind, trykning koster stadig mere, men man holder heldigvis fat i, at den skal ud. Det er jo klubbens ansigt udadtil sammen med ”Pointernyt”. Ja, så har man jo også ”Jagthunden”, som meget ofte får en omgang. Der står for lidt, der er ikke referater fra prøver, den er ikke pengene værd, klubben benytter den for dårligt osv.osv.
Svend Rasmussen stopper effektiv disse tirader, hvor han på en generalforsamling spørger, om man da

vil ud af FJD? Ønsker man ikke det, så følger ”Jagthunden” med og dermed basta.

Der er opgaver nok at tage fat på i bestyrelsen. På et repræsentantskabsmøde i DKK blev et nyt forslag om stambogsføring vedtaget. For at et hvalpekuld kunne stambogsføres skulle såvel tæve som han fremstilles på udstilling eller udstillingsarrangement og her opnå mindst 3.præmie på trods af, at vor klub såvel som andre i FJD protesterede kraftigt. I 1981 bliver der sat trumf på protesterne, da Skeel i sit tilbageblik skriver, at såfremt DKK ikke tager dette forslag af bordet, vil jagtorganisationerne gå enegang i stambogsføring om dette også måtte medføre en sprængning af samarbejdet med DKK. Herefter ”dør” kravet.

I Derby indføres nye regler. Skeel skriver i sit tilbageblik i 1984, at det gamle pointsystem har spillet fallit. Målet er frem over at få 14-16 hunde med på andendagen. Hunde som på førstedagen har fået 1.præmie, evt. 2.præmie – evt.3.præmie.

I vinderklasse fastholder man en førstepræmie i åbenklasse som adgangskrav sammen med bestået apporteringsprøve. Flere ældre medlemmer mener nu, at den s… kanin er et misfoster i apporteringsprøven.

Midt i perioden skriver Skeel, at arbejdet det år har været lidt tung i bestyrelsen. Et medlem har trukket sig i vrede og har i breve smækket godt og grundigt med døren. Derfor de manende ord: ”*det er vigtigt, at vi til bestyrelsen vælger folk, der både vil og kan lægge et stykke arbejde til gavn for klubben.”* Småligt kævl og usselt kiv hører ikke hjemme. Skeel har både pondus og karisma, så herefter bliver der ro.

Mon Vagn Jensen er ved at træne sin unge hund i schweiss? Eller skal den lære at tage stand for vagtler.

Et af de helt store problemer, som hundesporten havde at bokse med i perioden, var et katastrofalt fald i agerhønsebestanden. Et par hårde vintre havde toldet kraftigt i bestanden. Noget må gøres, og man tyr til udsætning af høns til forårets prøver – ofte med et sørgeligt resultat. Satte man høns ud dagen før prøven, fandt man ofte de sørgelige rester af fuglene dagen efter. Mange blev slået af høge. Fuglene var ikke gode nok, og der arbejdes hårdt på at få lavet ”bæredygtige” udsætninger af stærke høns fra autoriserede avlere. Folk fra Kalø konsulteres. Udsætning var et surrogat, sagde mange, og det var det naturligvis, men alternativet var tomme marker. I Tyskland var der i flere år afholdt vagtelprøver, som flere danskere deltog i. Vagtler måtte dog ikke udsættes i DK.
Bedst var det naturligvis at udsætte flokke om efteråret. Det blev da også gjort med skiftende held, man var på herrens mark.

Vi deltager i Derby med skiftende held. Bedre går det i efterårets vinderklasser og på DM Søren Alsbjerg og Alsbjergs Sep DM 1978-1980. **DM 1981**

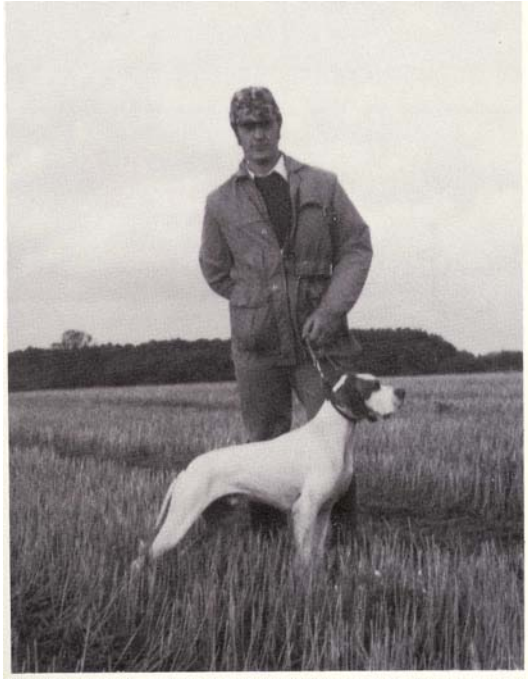

Rimfaxes Emir L. ved Boga Mik H af Maxelinebelle G. med sin ejer Finn lindegård. Emir bliver vinder på DJF's mesterskabsprøve og slutter som Danmarksmester 1981.

Danmarksmester 1983

Danmarksmesteren 1983 Fugledes Knop (06113/80M) ved King G af Fugledes Janne K Med sin ejer og fører Flemming Fuglede Jørgensen, Brovst.

Danmarksmester og vinder af DJF's mesterskabsprøve 1985

Årets Danmarksmester Per (07199/80-81) Ved Gun af Hærvejens Erla. Med sin ejer og fører: Tom B. Hansen, Herning.

DM kom i disse år til at ligge fast på Søholt, Lolland, hvor store roemarker skabte ensartede betingelser for afprøvning. Udtagelse til DM fandt sted på efterårets fire vinderklasser i DJ, LJF, DKK og FJD regi, men der blev nu indført forholdstals udtagelse på disse prøver.

Set under eet holdt vor klub stadig skansen i efterårets vinderklasser, men skarpheden på fugl har været bedre hos pointeren.

I årbøgerne dukker flere beretninger op om deltagelse i World Cup. Hans Nielsen, Vestbjerg, og N:P.Olesen er i Spanien og bakser her med flyvske stenhøns. De stifter bekendtskab med et nyt prøvesystem, som nok kan synes stramt, men dog bøjes, for at man kan få en verdensmester kåret. Senere er N.P. i Holland, hvor han fælder 3 fugle i hubertus og dermed må se en placering blafre op i den blå luft. Man må højst fælde to fugle i den disciplin. Et black out, som han skriver. På en generalforsamling fik han virkelig ørerne til at blafre, da han sagde, at antallet af stand sådan set var underordnet på en FCI prøve. Standens valør, søg, fart og stil var afgørende, og man behøvede ikke fugl i en matchning, det havde hunden jo vist for at komme der

Danmarksmester 1987

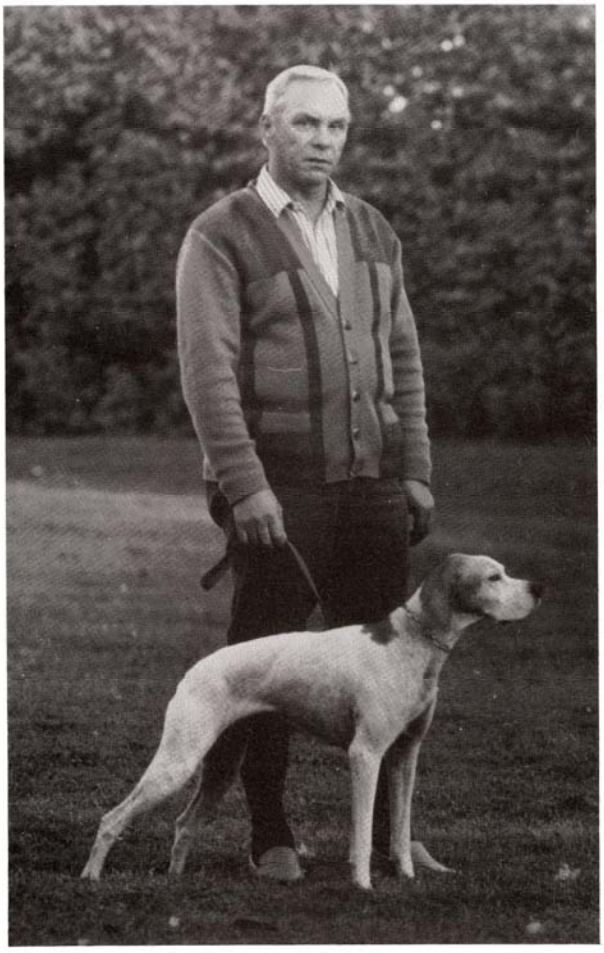

Topsy (29137/80) opd. ejer og fører Orla Esmann, Skovlunde. Topsy har haft succes fra start til slut i 1987, starter året med 3+1 præmie på lokalprøver, bliver 2. vinder på DPK's hovedprøve ved Otterup, hvor føreren tillige tildeles Sølvpisken, bliver 2. vinder på DJF's Mesterskabsprøve, og slutter som 1. vinder, og Danmarksmester 1987.

Det danske hold, der vandt Nordisk pointer match i Finland 1981. Bogas Ambassadør, Sjas, Bogas Consul og Vita

Der bliver stadig afholdt Nordisk Match, men vi må fortsat lade os repræsentere af eksporterede hunde. Henrik Standerskjöld har venligst stablet et hold på benene, og det vinder.

Det er en nærliggende tanke, at vi nok i for høj grad har solgt ud af arvesølvet.

Hovedprøven ligger fast i turnus mellem Herning, Otterup og Mørkov. Det er stadig klubbens flagskib, som hvert år er velbesøgt.

Konkurrenterne om ungdomsklassens bedste hund. Fra venstre: Katja, Erik Skeel og Sønderjydens Carlos, Gerhard Wolff, sidstnævnte som vinder.

Så er man klar til konkurrencen om Schultz- og ungdomspokalerne. På fløjen Gerhard Wolff med Sønderjydens Carlos og Sønderjydens Nadja, Henning Mørk med Linka og Torkil Schmidt med Bredbjerggårds Klaus. Vinder Carlos Nadja bliver nr. 2.

I 1985 var hovedprøven ved Mørkøv. Om lørdagen matchede Skeel og Wolff i snevejr.
Søndagens afprøvning fandt sted i gråvejr på marker, hvor frosten var ved at slippe sit tag. De gode Gerhard mistede aldeles pusten i en pløjemark hvor han næsten sank i til skrævet, aldeles forpustet kom han på sikker grund og efter at have sundet sig lidt, var han klar igen og sejren blev total.

Herefter skulle han fortsætte i vinderklassen med to hunde. Her gik det knapt så godt. Ruff- Gerhardt rullede kraftigt på r'et, når han udtalte navnet- gik med en hare til førerens store forbløffelse.

UKK var altid noget forjaget i de år, hvor man afviklede klassen søndag formiddag, da deltagerne næsten altid skulle haste videre i vinderklassen.

Bestyrelsen kigger sig omkring efter en ny avlshan. Der skal blodfornyelse til.

Generelle regler for udstationering af avlshunde indkøbt af Dansk Pointer Klub.

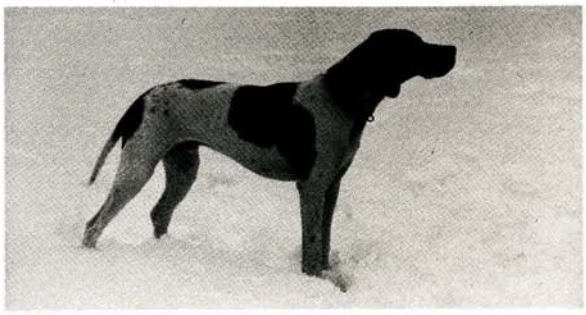

Ny import fra Norge. Vestfjorddalens Tim.
Fader: Black Lucky King, (Edo del Boccia - Black Lucky Lola)
Moder: Vestfjorddalens Ferry. (Zitas Tim - Zitas Nanita)
Ejer: Aksel Knudsen, Turup.

1.

Hunden erhverves af Dansk Pointer Klub og for Dansk Pointer Klubs regning.

2.

Dansk Pointer Klubs bestyrelse udpeger det medlem, der skal have hunden overdraget og den udpegede overtager fra leveringen risikoen for hunden uden regres for Dansk Pointer Klub.

3.

Dansk Pointer Klub drager omsorg for hundens registrering i Dansk Kennel Klub og betaler omkostningerne herved.

4.

Hunden overdrages det udpegede medlem som dennes ejendom. Dansk Pointer Klub yder ingen foderpenge.

5.

Ejeren må ikke uden forudgående tilladelse fra Dansk Pointer Klub overdrage eller aflive hunden. Dog kan aflivning finde sted uden forudgående indhentet tilladelse, såfremt aflivning er indiceret af veterinære årsager.

6.

Ejeren er forpligtet til at stille hunden til rådighed for parring af tæver, tilhørende Dansk Pointer Klubs medlemmer for en fast pris, der p.t. udgår kr. 500,00 pr. parring, hvoraf halvdelen tilfalder Dansk Pointer Klub, afregning finder sted når tæven konstateres drægtig.

7.

Ved ejerens død eller, hvis ejeren ønsker at afhænde hunden, skal denne stilles vederlagsfrit til rådighed for Dansk Pointer Klub. Ved eventuelt videresalg deles salgsprovenuet mellem ejeren og Dansk Pointer Klub med halvdelen til hver.

8.

Erhvervede præmier tilfalder ejeren som dennes ejendom

Valget falder på hosstående hund, der bliver udstationeret hos Aksel Knudsen. Jeg mener dog ikke, at den kom til at spille en særlig rolle i avlen.

Som ført omtalt så Bent Hansen muligheder i EDB registrering af avlsparametre. Det bliver sat i værk med Poul Nielsen, Landbohøjskolen, Laurits Lydehøj og Hans Pahle som tovholdere.

Der bliver udfærdiget et skema, som dommerne skal udfylde på prøver. Projektet løber over nogle år, og efterhånden får man et omfattende materiale, som man i artikler og på møder løbende redegør for.

Som så ofte ved nye tiltag er der en del skepsis – hvad kan det nu nytte? – Kan de overhovedet fortælle os noget, som vi ikke godt ved i forvejen?

Bestyrelsen har heldigvis ikke den forstokkede holdning.
Det vil føre for vidt her at komme ind på alle de parametre, som var i spil, men i det følgende er medtaget et par skemaer.

Karakterskema for Pointere på anerkendte markprøver

DJF · DKK · FJD · LJF's prøve ved:

den: 198

Hundens navn: Køn:

Født den: 198 Stambogs nr.:

Skemaets felter udfyldes efter en skala 1-5, således at 1 er den laveste (dårligste) og 5 er det bedste (højeste), hvis ikke andet er anført i teksten ud for felterne. 0 anvendes kun hvis en disciplin ikke kan bedømmes.

01		Vejr og færtforhold	1 - elendige			5 - prima jagtvejr	
02		Vildttilgang for den bedømte pointer	1 - dårlig			5 - særdeles god	
03		Indisponeret (kan ikke bedømmes)	Årsag _____				
04		Jagtlyst	1 - ingen			5 - stor	
05		Hovedføring	1 - lav			5 - høj	
06		Galop	1 - tung			5 - let og ubesværet, kraftfuld	
07		Fart	1 - lav			5 - høj	
08		Stil (helhedsindtryk)	1 - dårlig			5 - fortrinlig	
09		Søg	1 - udnytter ikke vind og terræn (søger åbent, stiksøger)			5 - perfekt udnyttelse af vind og terræn	
10		Samarbejde	1 - ulydig, ingen kontakt			5 - komplet i hånd	
11		Skudangst	1 - nej			2 - ja	
12		Aggressivitet over for andre hunde (evt. mennesker)	1 - nej			2 - ja	
13		Vildtfinderevne	1 - slet			5 - finder det der er på terrænet	
14		Vildtbehandling	1 - slet			5 - bringer fugl(e) for bøssen	
15		Præcision	1 - kan ikke lokalisere			5 - sætter fuglen og rejser præcist	
16		Rejsning	1 - nægter at rejse	2 - træg		5 - djærv, tilpasset forholdene	
17		Sekundering	1 - stjæler stand	2 - kommanderet sekundering	3 - spontan sekundering	4 - lægges dæk	
18		Halsen	1 - ingen	2 - lidt		3 - meget (udgår)	
19		Halesøg	1 - nej	2 - med 1 hund		3 - med 2 forskellige hunde	
20		Liggende stand	1 - nej			2 - ja	
21		Kondition	1 - dårlig, går træt			5 - udholdende	
22		Forfølger hårvildt	1 - nej			2 - ja	
23		Hundens farve	1 - gul/hvid	2 - sort/hvid	3 - brun/hvid	4 - hertha farvet	5 - sort
24		Apportering	1 - nægter	2 - uvillig		5 - perfekt	

	1	2	3	0	ej for vildt	udgår	forts.	Konkurrenceplacering
Præmie-grad								

Egenskabernes arvelighed

Ved beregning af egenskabernes arvelighed benytter man sig af det forhold, at jo mere dyrene er i familie med hinanden, desto mere ligner de hinanden. Denne lighed er større, jo mere arvelig en egenskab er. Bestemmelse af arveligheden hviler derfor på en opdeling af hundene i familiegrupper, i dette tilfælde halvsøskendegrupper. Den nøjagtighed, hvormed arveligheden kan bestemmes, afhænger først og fremmest af, hvor mange familiegrupper, der er repræsenteret i materialet.

De beregnede arvelighedsgrader er vist i tabel 12. Det fremgår af tabellen, at materialet omfatter 52-70 halvsøskendefamilier.

Tabel 12. Arvelighedsgrader for nogle egenskaber.

Egenskab	*Antal bed.*	*Antal fædre*	*Heritabilitet*
Jagtlyst	1076	70	.33
Hovedføring	1076	70	.36
Galop	1076	70	.52
Fart	1076	70	.45
Stil	1076	70	.43
Søg	1076	70	.19
Samarbejde	1076	70	.10
Vildtfinderevne	906	66	.19
Vildtbehandling	676	62	.09
Præcision	558	60	.12
Rejsning	374	52	.19
Kondition	906	66	.31

Arvelighedsgraden udtrykkes ved et tal, der ligger mellem 0 og 1. Arvelighedsgrader større end 0.4 er høje, og de pågældende egenskaber er lette at forbedre gennem avlsarbejdet. Er arvelighedsgraden mellem 0.2 og 0.4 er den moderat, men der er stadig mulighed for forbedring af egenskaben gennem avlsarbejdet. Forbedringen vil blot ske i et langsommere tempo. Er arveligheden mindre end 0.2 er den lav, og det er vanskeligt at forbedre egenskaben gennem avlsarbejdet, fordi hundens nedarvningsevne for den pågældende egenskab er usikkert bestemt. Hvis udvalget baseres på afkommets præstationer kan sikkerheden i udvalget dog øges væsentligt.

Tabel 12 viser, at egenskaberne galop, fart og stil er højt arvelige, jagtlyst, hovedføring og kondition moderat arvelige og søg, samarbejde, vildtfinderevne, vildtbehandling, præcision og rejsning lavt arvelige.

Erik Skeel skriver i sin konklusion af projektet i 1986 følgende:

Diskussion og konklusion

De opnåede resultater viser, at markprøveresultaterne i et vist omfang påvirkes af en række ydre faktorer. En vurdering af hundenes arvelige anlæg kan derfor foretages med større sikkerhed efter korrektion for disse faktorer. Ikke mindst forskelle mellem dommere og mellem vejr- og færtforhold samt vildttilgangen er det vigtigt at få elimineret før en retfærdig sammenligning af hundenes resultater kan foretages.

Et markant resultat er, at der faktisk ingen sammenhæng er mellem hovedføring og vildtfinderevne (korrelationen = 0.16). Dette resultat viser, at hunde med høj hovedføring ikke er bedre vildtfindere end hunde med lavere hovedføring (når vi ser bort fra hunde, der direkte roder). Dette resultat peger på, at vi ikke skal være for hårde i bedømmelsen af hunde, der ind imellem – under særlige vejr- og færtforhold – sænker hovedet for at få fært. Vi risikerer at udelukke de mest bevidste, og dermed mest effektive vildtfindere (især blandt hanhundene) af avlen, hvis vi hænger os alt for meget i hundens hovedføring. Målet må vel være at fremavle en fuglehund, der uanset vejr- og færtforhold evner at tilpasse sig forholdene, således at den bringer flest mulige fugle for bøssen. Det er den praktiske jægers synspunkt. Det kan udmærket kombineres med en god stil under gode færtforhold, men den hund, der ikke kan sænke hovedet og farten under dårlige vejr- og færtforhold vil sandsynligvis ikke opfylde den almindelige jægers krav til en brugshund.

Ser vi på hanhundenes præstation sammenholdt mellem tævernes, udmærker disse sig ved først og fremmest at have en højere hovedføring og bedre stil mens vildtfinderevnen i gennemsnit ikke er bedre end tævernes, snarere tværtimod. Disse hanhunde er den kommende generations fædre, hvilket kunne indikere, at stilen, især hovedføringen, vil blive forbedret, mens man må gøre en aktiv indsats for at forbedre vildtfinderegenskaberne ved at benytte de hanhunde i avlen, der har de bedste vildtfinderegenskaber.

De gennemsnitlige præstationer viser, at stilkarakererne ligger på et niveau, der ikke er langt fra idealet, mens vildtfinderegenskaberne ligger på et noget lavere niveau. Samtidig er vildtfinderegenskaberne mindre arvelige end stilegenskaberne.

Vi har med stor forventning set hen til resultaterne af denne undersøgelse, og håber vi kan drage nytte af det, jeg vil hermed gerne på klubbens vegne takke:

Lektor Poul Jensen, Laurids Lydehøj samt Hans Pahle for det store arbejde, de har gjort.

E. Skeel

Hermed er et omfattende og spændende projekt nået i mål.

I 1986 registreres kun 113 pointere. Et absolut lavpunkt.
Mand og mand imellem tales der i stigende grad om, at vore pointere savner stål.

Klubbens avlshund giver ikke det løft, man havde håbet på.

Lis Skov har fra Kennel del Vento i Italien importeret en hanhvalp, Erik Danielsen har også købt en hanhvalp i Kennel Blackfield i Tyskland, og så er der jo N.P.Olsen i Skive, som har importeret Assynt Tom fra England. Omkring denne import har han levende fortalt i et par artikler i årbogen.

Ja, de siger at hovedet ikke er for kønt, så vi må vel hellere rette det øre, mener N. P. Olesen. Importen fra England, Assynt Tom 00446/86 ejer, N. P. Olesen Skive. Tom har 1. pr. DJF ved Brande i åben klasse, LJF prøve ved Gjøl 1. pr. ungd. klasse, LJF's eliteprøve ved Eggerslevmagle bliver Tom 2. vinder.

Tom markerede sig meget hurtigt i marken, men hans glimrende egenskaber her blev af mange overset – for "se nu bare hans hoved". Tom kommer vi til at høre mere til.

I årbogen 1984 har redaktøren, Poul Winther Johansen, fået den udmærkede idé at lade 86-årige Peter Jensen skrive om sit hundeliv. Det kommer der en spændende artikel ud af. Peter var i levende live en legende i hundesporten i hele Norden . Han har vundet guldpokalen i Sverige og SPK's vinderklasser, nordisk mesterskab flere derbysejre i DK og danmarksmesterskabet 8 gange. Utroligt mange hunde er gået gennem Kennel Zita, hvor Zita fx blev mor til 59 hvalpe, hvoraf mange dog døde af hundesyge. Peter har solgt hunde, som han har fortrudt. Set under ét har Zitas Anita været den bedste. Oven i alt dette var han en meget benyttet mark-og udstillingsdommer såvel i DK som i udlandet.

I 1985 skriver 74-årige Sigvald Alsbjerg Pedersen udmærket om Kennel Alsbjerg, hvor en perlerække af hunde er lagt til i lige linie efter Rollo. Her kan man også læse, at Sigvald egentlig også gerne ville have haft Giant Killer ind i stammen, men det lykkedes ikke – Det var, som før nævnt, et Steenbjerge ønske. Kennelen vil fremover holde fast i det gule blod.

Sluttelig i perioden er der nu fastlagt regler for udsætning af agerhøns på prøver.

NMO

Fortsættelse følger